

Sygn. akt VPz 47/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Andrzej Marek

SSO Krzysztof Głowczyński

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

o przywrócenie do pracy

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Sędziego Przewodniczącego Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Lubinie

z dnia 29 lipca 2013 roku

sygn. akt IV P 166/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 29 lipca 2013 roku Sędzia Przewodniczący zarządził zwrot pozwu M. M..

W uzasadnieniu wskazał, iż zarządzeniem z dnia 1 lipca 2013 roku doręczonym powodowi w dniu 15 lipca 2013 roku, został on zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez podanie wartości przedmiotu sporu, zgodnie z wymogami art. 23¹ kp (którego treść została powodowi wskazana) – w terminie siedmiu dni pod rygorem zwrotu pozwu.

Termin do uzupełnienia braków formalnych upłynął w dniu 22 lipca 2013 roku i w tym terminie powód wyszczególnił jedynie wysokość wynagrodzenia otrzymywanego za okres od listopada 2012 roku do maja 2013 roku, co nie stanowi wykonania otrzymanego przez powoda zobowiązania Sądu.

Zarządzenie powyższe zaskarżył zażaleniem powód. Z treści zażalenia wynikało, iż domagał się jego uchylecia i nadania sprawie dalszego biegu.

W uzasadnieniu podnosił, iż źle zrozumiał otrzymane wezwanie do uzupełnienia braków. W rezultacie powyższego wskazał w jego wykonaniu zarobki osiągnięte w poszczególnych miesiącach pracy. Nie wskazał zaś wartości przedmiotu sporu w sposób wskazany przez zarządzenie.

Sąd Okręgowy zważył:

Zgodnie z art. 187 §1 ust. 1 pozw powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, dokładnie określać żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także zawierać oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna.

Roszczenie o przywrócenie do pracy ma charakter majątkowy. Pozew ją zawierający winien zatem wskazywać jego wartość – określaną jako wartość przedmiotu sporu. Pozew M. M. warunku tego nie spełnił. Prawidłowo w takiej sytuacji Sędzia Przewodniczący wezwał powoda do uzupełnienia powyższego braku. Wskazał równocześnie poprzez przytoczenie treści przepisu art. 23¹ kpc w sposób jej liczenia. Z treści wezwania wynikało jednoznacznie, iż wartością przedmiotu sporu jest suma wynagrodzenia za okres jednego roku (przy umowie na czas nieokreślony).

Mimo sformułowanego w sposób czytelny wezwania o uzupełnienie powód nie uzupełnił wskazanego braku w sposób wskazany. Powyższy brak uniemożliwił nadanie biegu sprawie ze względu na brak możliwości oceny czy wniesiony pozew podlega opłacie. Jego charakter uzasadniał w pełni zarządzenie o zwrocie pozwu. Zarządzenie to jest zgodne z prawem.

Zażalenie zaś jako niezawierające pod jego adresem żadnych zarzutów należało oddalić jako niezasadne co Sąd Okręgowy uczynił na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc i art. 398 kpc.